sunt tres passus. Tercio seruandus est modus q̄rendo xp̄m ⁊ ille mod⁹ ē recedere a peccatis q̄ dr̄ derelinq̄t impi⁹ viam suā ⁊ vir iniquus cogitationes suas et reuertat̄ ad dn̄m ⁊c̄ Isa. lv. ibi tangit ꝓphēta modū q̄rēdi xp̄m q̄ ergo has tres cōditiones seruauerit inueniret xp̄m ¶ Ueniam⁹ ad terciā ꝑtē euāgelij q̄ ē de illustratōis credentiū spūali ⁊ de hoc loquit̄ thema ⁊ dr̄ in euāgelio in die magno festiuitatis vsq̄ ibi credētes ī eū. Declaram⁹ illud magnū festū. q̄ ad lr̄az festum tabernaculoꝝ qd̄ incipiebat. xv. septembris ⁊ etiā hodie seruant iudei illud. et durabat illud festū. viij. diebꝫ. ⁊ p̄ma dies erat colenda. Sed postea vsq̄ ad octauū diē poterāt laborare. s̄ octauus dies erat sanctissim⁹ ⁊ de hoc ē text⁹ Leuiti. xxiij. Et ex isto vltimo die ihs clamabat q̄ dicit euāgeliū in die magno ⁊ ille erat octau⁹ s̄m lr̄am. Sed moraliter est hic notandum ꝙ sicut supra virtutes morales sūt theologicales sic etiā supra intellectus morales sūt theologicales. Nā allegoricus sensus exponit illud qd̄ debem⁹ credere ⁊ sic rn̄det fidei. Tropoloyc⁹ rn̄det caritati. ⁊ Anagoicus spei. Modo videte ī verbis istis euāgelij facio istos tres intellect⁹. Et p̄m⁹ erit p̄ncipaliter allegoric⁹. Un̄ q̄d ē istud festū septē dieꝝ ⁊ hic dies vltim⁹ q̄ xp̄us clamabat. Istud festū ē quadragesima ⁊ hꝫ septē septimanas q̄s illis. vij. diebꝫ possum cōpare. Nouissim⁹ dies est festum pasce. hec solennitis quadragesime durat septem septimanas p̄cedentibus quēadmōdū illud festū p̄cedebāt septē dies ⁊ in illo magno die clamat xp̄s inuitando nos ad cōmunionē d. illd̄ Canti. v. Bibite amici ⁊ inebriamini carissimi Nota amici q̄ oportet ꝙ sit amicus ille qui debet cōmedere vt scꝫ sit in gr̄a ⁊ tūc inebriat̄. qn̄ oīa tp̄alia postponunt̄ ⁊ totaliter in xp̄o quiescāt ⁊ istud est intellectus allegoricus. ¶ Alius sensus ē moralis ⁊ tropologicus. ⁊ s̄m istum intellectum. Istud festū est vita sancta quā debemus habere. Septem dies sunt virtutes morales ⁊ theologicales. septem scꝫ fides. spes. charitas. prudentia in p̄iculis iusticia ⁊ temp̄antia in prosperis ⁊ fortitudo in aduersis. Ultimus dies est dies mortis quando christus vocat ad gloriam paradisi. Et ideo dicit̄. Uenite ad me vos qui laboratis ⁊ onerati estis. ⁊ ego reficiam vos ⁊c̄ Math. xi. Iste est intellectus tropologicus. Tercius intellectus est anagoycus vt sic hoc festum significat durationem mundi ⁊ dies septē significant septem etates. Prima ab Adam vsq̄ Noe. Secunda a Noe vsq̄ abraham. Tercia ab abraham vsq̄ moysen. Quarta vsq̄ ad dauid. Quinta vsq̄ ad transmigrationē Babilonis. Sexta vsq̄ ad christum. Septima vsq̄ ad finem mundi. Ultimus erit dies iudicij ⁊ erit magnus ⁊ xp̄us stabit alte ⁊ dicet. Uenite benedicti patris mei Math. xxv et hoc dicit existentibus ad dextram. sed alijs dicet. Discedite a me maledicti ⁊c̄ Et ideo de bonis dixit de spū accepturi erant ⁊c̄. Isti tales accipient in hoc mundo per gratiam ⁊ in alio per gloriam.

¶ Feria tercia post Judica.

Nemo palā loquebat̄ de illo ꝓpter metum iudeoꝝ originaliter Johannis. septimo. Recitatiue in euangelio hodierno. Unde in isto euangelio hodierno docentur nobis tria de ihesu christo qui habuit inter iudeos tp̄e sue passionis scꝫ

Stricta afflictio.
Discreta conditio.
Secreta defensio

Et de vltima loquitur thema. Quia aliqui credentes in eum occulte defendebant. Quia nemo supple creden-

cũ palã loquebat̃ de illo id est p illo. Iz alij loquerent̃ palam nõ tñ p illo sed de ne contra illũ. In hoc tpe xpus habebat strictã afflictionem ex pte oim scz amicoꝝ z aliorꝝ z de hoc ht mentio in principio euangelij cũ dr Ambulabat ibus in galileã vsq ibi eũ fratres eiꝰ Ꞇ Ro q̃ rũ intellectu sciendũ est q terra pmissionis vltra mare diuidebat̃ in duas puincias scz in iudeã z galileã z in iudea est ciuitas irl'm tãq metropolitana z ibi stabant doctores magistri z studiũ generale z ibi morabant̃ inimici xpi. Sed parẽtes eius z amici stabant in galilea. qz cristus ibi fuerat nutritus in ciuitate capharnaum vt ibi nõ habebat inimicos tot sic in iudea. Ideo ambulabat in galilea z ibi fuit tribulatus z afflictus a consanguineis suis z istos scã scriptura appellat frres eiꝰ. Et iste ẽ modꝰ sacre scripture ĩ veteri z in nouo testamẽto. vnde Genẽ. xiij. dicit Abrahã loth ne q̃so sit iurgiũ inter me z te frres enĩ sumꝰ z tñ erant tñ cõsanguinei z simile habet̃ ex partis passibus scripture q cõsanguinei dicuntur fratres. vnde dicitur. Optabã enĩ ego ipe anathema esse a christo p fratribꝰ meis qui sunt cognati mei fm carnem z̃c ad Ro. ix. z ab illis consanguineis habuit xps strictã afflictionẽ. Mã in iudea q̃rebãt eũ occidere iudei ex vna parte z ex alia pte frres eiꝰ impellebant vt iret in iudeã nõ tñ q haberẽt intentionẽ mali Et assignabãt ei consanguinei z pentes q̃re deberet ire q̃tuor rõnes. Et pma rõ fuit deuotõis qz erat festus dies primꝰ cenophagia z dr a cenos qd ẽ tabernaculũ z fagi qd ẽ comedere grece qz faciebãt tabernacula z cõmedebãt ĩ tabernaculis. vt habet̃ Leuiti. xiij. z erat p ceptũ dei Exod. xiij. q omies irent ĩ illm ideo cũ oes iudei deberent ire volebant cõcludere ipe etiã debeat illuc ire. Sed ista nõ tãgebat christũ qz ipe erat impator qui dedit legem moysi in silitudinez ignis Exo. xix. Et iõ solutus erat legibꝰ maxime qz post ipe dedit legem in similitudinẽ bois z ideo non erat ipe ligatus Secũdo etiã quia erat exceptus qz habebat ibi inimicos capitales z ideo in q̃ctũ homo erat excusandus z ideo ista prima rõ non cogebat. Secũda rõ erat dilectõnis z caritatis scz pter discipulos qui ipm diuiserant rõne sermonis quẽ fecerat de sacramento altaris qñ dixit. Caro meo vere ẽ cibus z̃c Joh. vi. Ex q̃ sermone fuit inter eos tantũ scandalũ q dixerunt illi de societate durus est hic sermo q̃s pt eum audire z ideo abierũt retrorsum z cũ eo non ambulabãt qz reputabant stultũ q de eiꝰ carne haberent cõmedere. De his ergo dicebant sibi parentes z consanguinei Transi in iudeaz vt z discipuli tui q̃ recesserũt a te videãt opa tua q̃ facis z cõuertent̃ ad te qz scã dalizati recesserũt a te hoc nõ fuit dictuz de aplis qz illi nõ recesserũt ab eo sed de alijs. sed nihil valet ista scda rõ. qz discipuli de q̃bꝰ loq̃bat̃ iã multa mirabilia viderãt ab eo. Tercia rõ ẽ ambitõnis z tãgit̃ ibi cũ dic trãsi hic. Mã nemo q̃pe in occulto z̃c aliqd scz notabile facit. vade ergo ĩ iudeã qz ibi erũt gentes totius mũdi z facẽt tibi z nobis magnũ honorẽ. Ecce ĩ q̃ hẽbãt coz ut haberẽt honorẽ z cõmodũ. Mã ipi ideo volebãt cum ipo ire. Ꞇ ista rõ nõ vz qz secũ ducit vanã gliam z auaricã credẽtes q aliq̃ forte venirẽt ad rogãdũ eos vt facerẽt q ibꝰ sanaret aliq̃s ipoꝝ z q ex ꝗ haberẽt pecunias. Quarta rõ erat affectõis cogitãtes q ex miracul̃ capet̃ xps ĩ regẽ z tũc ipi essent magni cũ eo z ista rõ tãgit̃ ibi cũ dr si hec facis manifesta teipz mũdo si hec facis scz diuinit̃ nõ ope dyaboli co manifesta te mdo. Mũdũ appellant irl'm duabꝰ rõnibꝰ. pma qz ibi concurrebãt q̃si oes gẽtes mdi. scda qz erãt mũdani z q ꝗ dixerẽt ad xpm volebãt honores z vanitates z forte volebãt etiam ab eo recedere qz isti etiã nõ credebant in eo imo etiã murmurabãt z illũ quasi

dicerēt ⁊ quō ē hoc qꝛ nūq̄ꝫ studuit ⁊ p̄dicat ⁊ in hoc apparet stricta afflictio ihu xp̄i. Nā inter duas molas stabat sicut oliua vsq̄ꝫ dū exit oleū. Ita sil'r cōtingit d̄ xp̄o. Nā ip̄e stetit ⁊ fuit p̄ssus donec exiuit oleū effūdēdo sanguinē. Et tūc fuit cōpleta vna ꝓphia de dauid in p̄s. Dn̄e ne in furore ī scdo ibi. Amici mei ⁊ ꝓximi mei aduersus me aꝓpinquauerunt ⁊ steterunt ⁊c̄. Et qui iuxta me erant per genus vel tribum ⁊c̄. Et vim faciebāt qui q̄rebāt aniam meā sicut fit oliue hic sūt due moralitates ⁊ p̄ma tāgit ecclesiasticos q̄ sūt inter duas molas. s. amicorū ⁊ inimicoꝝ scꝫ dyaboloꝝ qꝛ licꝫ layci sint inimici dyaboloꝝ tn̄ pl⁹ clerici et ecc̄iastici. qꝛ demones plus temptāt clericos de pctis q̄ꝫ laycos ⁊ sic ab vna ꝑte hn̄t demones ex alia ꝑte hn̄t amicos cō sanguineos. qꝛ postq̄ꝫ q̄s ē clericus amici nō hn̄t cōsciam accipiendi bona eoꝝ ⁊ isto mō ē inter duas molas. Et vide circa istā materiā qm̄ si tu nō es pauꝑ tu n̄ potes aliq̄d accipe a filio clerico nec ip̄e p̄t tibi dare. Jō Aug⁹ dic̄. Sic dꝫ clericus de bonis ecclesiasticis dare pauꝑibꝫ et amicis ut si indigeāt nō indigeāt ꝫ nō vt diuites fiant. qꝛ si clericus vult sibi retinere illa bona q̄bꝫ nō indiget ⁊ nō dat indigentibꝫ sacrilegiū cōmittit ⁊ furtū facit. Jō sanct⁹ Bern̄. dicit. q̄cq̄d clericus de bonis ecc̄iasticis p̄ter nec̄m victū ⁊ vestitū sibi retinet ⁊ pauꝑibꝫ indigētibꝫ nō tribuit furtuꝫ facit ⁊ sacrilegiū ⁊ multo plus peccat dando amicis diuitibꝫ. ꝫ bn̄ dꝫ dare pauꝑibꝫ ⁊ iō si aliq̄s aliq̄d accipit nisi in viā el'ine restituat esset enī necessariū ꝙ cleric⁹ hn̄s. c. floꝝ. in redditibus ꝙ distaret. c. leucis a ꝑentibꝫ suis. ecce quō stringuntur p̄nt enī clerici dicere illud met v̄bū. Amici mei. i. parētes ⁊ ꝓximi. i. dyaboli ⁊c̄. Alia moralitas ē humilitatis ꝓ laycis. ⁊ vt intelligat eaꝫ dicā vobis ꝑabolā. Si aliq̄s notabilis et potens est in aliqua ciuitate ⁊ aliq̄ agricole ⁊ pauꝑes exurgerēt in eū ⁊ potens iste miles posset eos occidere solo verbo et diceret ne isti moriant̄ cū ista malicia cedā ⁊ ibo ad aliā ciuitatē q̄d dicerem⁹ de isto vere tm̄ esset hūilis ꝙ reputaret̄ sibi in stulticiā. sic fuit hūilitas ihu xp̄i c⁹ posse ē tale ꝙ possit illico in momēto totū mundū destruere ⁊ aliū facere ⁊ licet maiores ciuitatis irl'm exsurgerēt contra eum tamen agricole sunt eius respectu. licet illos posset occidere credebat tamē ⁊ recedebat a iherusalem. Habetis enī exemplum morale vt cedatis inimico ⁊ non sumatis vindictam iuxta illud. Si fieri p̄t qd̄ ex vobis est cū omibꝫ hoībus pacē hn̄tes nō vosmetip̄os defendētes carissimi sed date locū ire. Scriptū ē enī Mihi vindictā ⁊ ego retribuā dicit domin⁹ ad Ro. xij. Nota defendentes id ē vindicātes nec ē tibi dedec⁹ cedere inimicis tuis apud deū. qꝛ honoꝛ ē hoī q̄ sepat se a cōtentōibꝫ. oēs āt stulti miscent̄ cuꝫ contumeliis Prouer. ij. sed apud stultos diceret̄ illud esse dedecus sed in iudicio dei ab oībus laudabit̄. Date ergo locum ire. quia scriptū est mihi Vindictaꝫ etc̄ quia regalia est dei. Nulli ergo vindicta cōpetit sed iusticia ⁊ ad hoc vide miraculū ꝙ habet̄. ij. Dyalo. Erant duo viri potentes in eadem patria ⁊ vn⁹ erat nobilis ⁊ multū famosus alter tamē nō erat ita famosus ⁊ ille ardebat inuidia cōtra aliū adeo ꝙ ꝓpt̄ inuidiā diffamabat aliū ⁊ intm̄ creuit inuidia ꝙ alteri mun⁹ venenosū p̄ntauit. Et dixit ali⁹ magnus ego credā huic ⁊ dimisit vicinū ⁊ mutauit locū. Iste inuid⁹ dicebat exultās ⁊ ego faciam illum recedere etiam ab illo loco ⁊ subito dum hoc cogitaret cecidit domus eius supra eum. ecce hic vindicta dei ideo dixit christus. dimitte mihi vindictam ⁊ ego retribuam. quia retribuit in corpore ⁊ anima. Nam gloriosius est exemplo domini iniuriam et inimicum cedendo vincere q̄m resisten-

do supare vt inqt Grego. ⁊ hoc est con
siliū domini cū psequent vos de vna ciui
tate fugite in aliā. Ecce hic primā partē
Veniamus ad secundā partē que est
districta rñsio qz licet tantā potentiā ha
beret voluit tñ vti prudentia. ⁊ ideo rō
nabiliter voluit pentibus rñdere ꝙ non
deberet ire ī iudeā dixit ergo eis ihesus. tē
pus meū nō adhuc venit vsqz ibi manse
rit in galilea. Et hic xp̄s asserit q̄tuor cō
ditiones prudentie q̄ requirūt in oī ope
virtuoso ⁊ meritorio scz qñ. vbi. quō ⁊
quare. qz q̄ztūcunqz bonū fiat nisi discre
te fiat nō erit meritoriū. ut dicit sanctus
Anſ. Virtus enī q̄cq̄d boni cū discre
tione feceris. Virtus aūt indiscreta vt
viciū punietur ⁊c̄. Prima ergo rō prudē
tie est temp⁹ respicere scz qñ. i. ꝙ fiat de
bito tpe. qz dicere missam virginis Ma
rie bonū est. sed si diceret in die veneris
sancta vel post prandiū pctm̄ esset qz nō
est tp̄s cōdecēs. Et iō dr̄ temp⁹ ⁊ rñsio
nē cor sapientis intelligit oī negocio tē
pus ⁊ oportunitas Eccs. viij. Intelli
git temp⁹ cōtra illos q̄ accipiunt missas
sancti amatoris qz si venit sibi missa apo
stolorū die natiuitatis dñi illam dicet ⁊
male vel de requiē in die dñica ⁊ iō di
xit xp̄s fratribꝫ. tempus meū nōdū ve
nit qd̄ ipe sciebat ordinatione diuina
Hic nota figurā Exodi. xij. qñ dñs vo
luit liberare ppl'm de dura seruitute egi
pti p̄cepit eis ꝙ decima die p̄mi mensis
scz marcij recipent agnū ⁊ seruarēt ip̄m
vsqz ad. xiiij. mensis ⁊. xv. die erat pasca.
Dicit text⁹ decima die p̄mi mensis tol
lat vn⁹ q̄sqz p domos ⁊ familias suas
etc̄. Nota ibidē textū ⁊ fuit figura illius
agni innocētis xp̄i de quo Joh. p̄mo dr̄
Ecce agn⁹ dei. qui debuit tolli. x. die mē
sis p̄mi sicut factū fuit in die ramorū qñ
receptus fuit cū magno honore ⁊ fuit ser
uatus vsqz in diē iouis ad vesperā. Jam
veritas debebat correspondere figure et
xp̄s sciebat esse obseruandū in oī ope vir
tuoso tp̄s debitū ⁊ illud tp̄s nondū ve
nerat iō dicebat temp⁹ meū nondū ve
nit qz vsqz ad nonū diē non debebat ire
ad irl'm. tp̄s aūt vr̄m sp est patū. Sed
cōtra h̄ arguit certū ē ꝙ xp̄s ñ solū ordi
nauit passioni sue tp̄s diē ⁊ horā sed ec̄
oī hoī q̄re ergo dicit tp̄s vr̄m sp ē para
tū cū etiā hō certū habeat tp̄s morien
di iuxta illud Job. xiiij. breues dies ho
minis sunt numerus mensiū apud te est.
Dicēdū ad hoc ꝙ xp̄us volebat dicere
ꝙ tp̄s suū ꝙ elegerat p redemptione ge
neris humani nōdū aduenit. Corp⁹ ve
ro vr̄m vane glie ⁊ honoris sp a nobis
desideriū est semp patū ⁊ ergo qz homo
nescit modū suū moriendi nec diem nec
horam determinate sicut xp̄s sciuit diem
mortis sue determinate. ergo debet homo
semp esse patus. Juxta illud phi. mors
vbiqz te expectat tu scz sapiēs vbiqz eaz
expecta Secunda circūstantia ē locus
qz locus dz inspici qz bonū ē dicere mis
sam sed non in stabulo nec in coquina.
Itē bonū est matrimoniū sed non vti ī
ecclesia. ⁊ ideo dr̄ disce vbi sit prudentia
Baruch. iij. vide ergo locū vbi fiāt oīa
Ideo ꝓpter hoc se excusauit ihs qñ dixit
nō p̄t mund⁹ ⁊c̄. mundus. i. irl'm vt dixi
mundus odio habuit xp̄m ⁊ apl'os qz spi
rituales erant nō aūt consanguineos xp̄i
quia carnales erant vñ Joh. xv. Si mū
dus vos odit scitote qz me primo odio
habuit. Ideo loc⁹ nō ꝯgaudebat vt tūc
ascenderet irl'm nec alios oportebat time
re illos q̄ habitabāt capharnaū. qz non
habebant eum odio Tercia circūstan
tia est modus qz licet sit temp⁹ ⁊ locus
cū requirit modus. ⁊ si quis hic sedens
nunc vult dicere missā vel in camisia vl'
nudus vel dando elemosinas ex ira. vel
etiā si vis hoc tpe confiteri ⁊ tamē ire ad
solacium non est modus debitus qz dz
esse genuflexio ⁊ confessor. debet sedere
sic tanq̄z iudex Item si q̄s veniret ⁊ dice
ret confessori volo dicere coraz testibꝫ

Feria.iii.p⁹ Judica Sermo

peccata mea non esset modus qz nō esset sacrālis ꝓfessio ymo vicere ꝗriuz est hereticum. Licet ḋdaz dicāt q ꝓpter humilitatem quis ꝑt publicare vcꝗ est post ꝓfessionem. Jō sanctus paulus. Videte ita ꝗ fratres quō caute ambuletis non q̄si ī sipientes sed quasi sapient es. redimētes tempus qm̄ dies mali sunt. Ad epb̄. v. Jdeo xp̄s dixit. vos ascendite ad diem festum scz pompose. Nam illud festum dicitur tabernaculozum vt iam dixi. ⁊ populus erat totus vanus in primo die ⁊ durabat octo dieb⁹ ⁊ sic non erat mod⁹ et ideo dixit. vos ascendite ⁊ noluit cum illīre ꝗ p⁹ vt dicā. j. Quarta c̄cūstācia ē q̄re intētio qz oz inspici intencō racio et finis nec tria predicta sufficiunt. Jō dauid semp interrogabat seipsum quare cum erat in tribulacōne in p̄s. Quemadmodum desiderat. et in p̄s. Judica me. Quare tristis es anima mea ⁊c̄. et ideo conseruauit hanc circumstanciam. qz intēcio xp̄i erat q p passionem voluit venire ad gloziam resurrectionis. et vt dicitur Luc̄. vltimo oportuit pati xp̄m ⁊ ita intrare in gloziam suam. et qz illud temp⁹ nōdum fuerat ꝛmpletum. ideo dicebat tps meum nondum venit ⁊ ideo mansit ī galilea vsqꝗ ad diem mortis. Moralīt su p eo qd̄ dicit mansit in galilea. Nota galilea interpretatur hebrayce. i. rota volubilis c⁹ qm̄ vna ps deprimitur alia exaltatur rotando. sic ⁊ xp̄s opacōi humane stati adiungebat opacōem diuinam vt videretur sua diuinitas ⁊ eciam humanitas. hoc patet in omnib⁹ opacōibus. nā qm̄ exiuit de ventre cepit plozare ⁊ hoc fuit opus humanitatī. Sed statiz sequebatur opus diuinitatis scz claritas noctis. Jtem humiliauit se quia vt puer fames cebat nec virgo Maria habebat lac nisi virtute celesti. Sed exaltauit diuinitas qz sola virgo lactabat vbere de celo pleno. humiliauit se humanitas in presepio. et exaltauit qz diuinitas fuit ibi adozata. a boue ⁊ asino. Humiliauit in circūcisione que datur peccatoriby. ꝗ exaltauit q̄a venerunt magi cum stella. humiliauit qz fuit in templo presentatus sed ibi a symone exaltatus. Jtem fugit in egiptuz, ꝓt herodem. sed post a Johanne fuit exaltatus ibi quia apertum fuit celum. Jtē humiliauit se in ieunio sed exaltauit se diuinitas. qm̄ angeli venerunt ad seruiendum ei. Jtem humiliauit se quando se voluit ostendere discipulis post resurrectionem et comedere cum apostolis. Sed fuit exaltatus in ascensione. Ecce q̄ hic rotam Jdeo dicit euangeliuz. Ambulabat ihesus in galilea. i. in rota volubili. Et hoc ē allegoricuz. Sed habetis hic moraliter q vos debetis esse hic in ista vita humiles vt exaltemini in alia. Loquamini humiliter ⁊ non superbe. nec nimis dimittere superalium humiliare in vestibus ⁊ in alijs superfluis. et sic humiliamur. tunc vlud rota ascendimus in alio mundo. et ideo dicitur Omnes inuicem humilitatem insinuate. Quia de⁹ superbis resistit humilibus autem dat graciam. prima petri prio. Et benedictus qui incipiet ⁊ dabit exemplum Ergo dicitur. j. pe. v. Humiliamini sub potēti manu dei vt vos exaltet in tempore visitacionis. Et si nolumus humiliari ipse sua manu humiliabit nos in inferno. ⁊ si tu te humilias ipē conuersa manu te leuat. Ecce hic xp̄i discretam conditionez. Sed videamus tercio de eius secreta defensione illozuz qui credebant. Et nota de eo quia contra eū omnes palaz poterant loqui. Et ideo sequitur in euangelio. Postq̄ ascenderūt fratres eius ⁊c̄. vsqꝗ ibi propter metuz iudeozuz. Non ergo ascendit prima die sed tunc eius parētes et ipē post ascendit secrete et erat murmur in populo quia secrete illuz laudabant aliqui dicentes qz bonus est. alij vituperabāt dicētes quia seducit tribus. Nemo tamen palam loq̄batur de illo. i. p eo sed bene contra eum

Modo sequitur questio moralis videli cet an hij qui christo credebant in hoc q̄ timore non audebant dicere q̄ ille esset messyas. Et respondeo p̄ quoddam dictum Crisostimi qui dicit q̄ circa veritatē fidei peccat quis tripliciter. Primo veritatem in mendacium trasmutando. Secundo illam occultando. Tercio illam n̄ defendendo ⁊ intelligitur de veritate fidei. Exemplum primi. Si quidam xp̄ianus esset inter infideles ⁊ sub pena mortis efficitur sarracenus. q̄uis non corde damnatus esset quia veritatez fidei quā habet in corde mutat in mendacium. q̄ aliter dicit q̄ mente habeat. ⁊ hoc modo circa veritatem peccauerunt omnes antiqui philozophi qui sciuerunt esse vnum principium primum et tamen adorauerunt ydola. De quibus dicit Jeronim⁹ q̄ sunt damnati. Unde de illis dicit apostolus. Q̄ commutauerunt veritatem dei in mendacium et seruierunt creature potius q̄ creatori qui est benedictus in secula seculorum. Ad romanos primo. Secundo peccant circa veritatem fidei fidem tacendo. quia confessio fidei pro loco ⁊ tempore est de necessitate salutis vt dicit sanctus Thomas secunda secunde. questione tercia articulo secundo. Et ponit ibi duos casus in quibus confessio fidei est de necessitate salutis. Primus est quando per dimissionem huius confessionis subtraheretur deo honor debitus. Secundus casus est vtilitas proximi. puta si aliquis interrogatus de fide taceret ⁊ ex hoc crederetur vel q̄ non haberet fidem vel q̄ fides non esset vera. vel alij propter eius taciturnitatem auerterent a fide. In huiusmodi casibus confessio fidei est de necessitate salutis. Hec sanctus Thomas ibidem. Tercio peccatur circa veritatem scilicet veritatem non defendendo. Nam si quis non defenderet suū regem iaz esset ei infidelis. Sic eciā oīs q̄ videt p̄iditare fidē ⁊ nō defendit. damnat̄ ⁊ infidelis est dn̄o suo. Et modo est responsuz questioni quia peccabāt hoc modo quia non defendebant veritatem. Et ideo dicitur. Veritatez meditabitur gurtur meum. prouerbiorum octauo. Et ideo beatus Jeronimus in prologo biblie capitulo quarto dicit. Sctā quippe rusticitas solum sibi prodest ⁊c̄. Non eniz sufficit dicere hoc tempore antixp̄i stabo in camera mea. sed tanto amplius peccat quanto non resistit. Placeat christo q̄ sic velit cor nostrum firmare in fide et eius operibus vt simus veri pugiles fidei vt ad gloriam perueniamus eternam. Deo gracias.

Feria.iiij. post dn̄icam in passione.

Credatis quod pater in me est et ego in patre. Johannis.x. et in euangelio hodierno. Unde hoc sanctum euangelium continet tres fortes pugnas factas Jhesu christo a iudeis. et.

Prima ē p̄ deceptōnez fraudulentā. Secda est per inuasionem violentam. Tercia est p̄ obiectōem pestilentam. de quibus xp̄s se defendit mirabiliter. p̄mo se defendit p̄ sagacitatem intellectualem. Secundo per stabilitatem spiritualem. Tercio per benignitatem vniuersalem ⁊ tenuit campum. quia dicit thema. Credatis q̄ pater in me est ⁊c̄. Veniamus ergo ad primam que est de deceptione fraudulenta. et primo de euasione xp̄i ⁊ sic consequenter in alijs partibus. De primo bello quod fuit fraudulentuz dicit euangeliuz. facta sunt encenia in iherosolimis vsq̄ ibi palam. Ecce fortem ī uasionem. Et vt melius intelligatis est sciendum q̄ tempore quo christus predicabat iudeis iam romani illis dominabantur ⁊ ordinarūt romani q̄ nullus auderet sibi assumere nomen regis sub pe